

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

12. De Sacerdote qui S. Joachim ab altari repulit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

QVÆSTIO XII.

De Sacerdote qui S. Ioachim ab
altari repulit.

NE cunctemur longius, expediamus instantiam, quod Isachar summus Pontifex apud Flavium Iosephum Hebræum non reperiatur, cui asserto facilem & claram pro auctore tractatus *de Ortu Virginis*, olim responsionem Cuperus & Leuchtius Theologi cap. 8. vitæ S. Annæ dederunt verbis totidem: *Cæsar Baronius Saranus in Apparatu Annalium hunc Scriptorem mendacii arguit, quod narret Isacharem illis temporibus summum fuisse Pontificem, sed ille scriptor non addit dictionem: summum; quapropter Isachar intelligi potest, ut debet, Pontifex, id est Sacerdos: nam Germanus Constantinopolitanus pro Isachar pontificali Zachariam, quem postmodum in Presentatione allocuta sit Anna. Verba huiusmodi confirmando, hæc addenda videntur, quod Beda super i. c. Matthæi actualem sacerdotii functionem nomine Pontificii inscribat: deinde quod Isachar in tractatu *de Ortu Virginis*, ob functionem muneris, primum Pontifex dictus, paulo post ibidem Sacerdos indigitetur.*

2. Tradunt insuper Hugo Cardinalis in c. 1. Lucæ, & Scholasticæ historiæ Magister principio Evangelicæ historiæ, & alii, quod David ampliare volens cultum Domini, 24. instituit summos Sacerdotes, quorum unus tamen major, dicebatur

Prin-

Princeps Sacerdotum. Cardinalis Cajetanus in
in c. 1. Lucæ istos 24. vocat Principes Sanctuarii,
additque, quemlibet istorum in ordine vicis suæ
potuisse fungi officio summi Sacerdotis. Præ-
terea constat, dum huiusmodi summi Sacerdo-
tes vitâ fungerentur, quod primogeniti succes-
serint, donec accesserunt Dominatores Roma-
ni, & quidem quod novissimè Herodes, qui fuit
tempore Pompei, & postea à Romanis in Regem
Judææ electus, ut tutius ei esset pro libitu guber-
nare, secutus exemplum Antiochi, ex plebejo-
rum fece summos Sacerdotes creavit, & passim
pro arbitrio deposuerit, alios denuò substitue-
rit, & ex assiduâ hac & frequenti magnorum Sa-
cerdotum mutatione, ortum sit, ut qui tam diu
Pontificatum gerere debebant, secundum legis
præceptum, quamdiu vita duraret, paucis annis
& multi etiam paucis diebus eo fungerentur of-
ficio, quousque tandem propter avaritiam Ro-
manorum, & Judæorum frequentes dissensio-
nes, & annui fierent Pontificatus, & pecuniis
venderentur, ut latius tradit Josephus lib. 22. An-
tiquitatum & Hugo citatus, qui etiam probat
opinionem dicentium, quod super 24. summos
istos Sacerdotes, nullus fuerit Princeps Sacer-
dotum, sed ille cujus hebdomada incidebat deci-
mâ die Septembris, per totum illum annum fue-
rit Princeps Sacerdotum. P. Lyræus Trisagii
lib. 1. sono 34. censet Isacharem Pontificem
non summum suæ gentis Antistidem, sed è Sa-

cerdotum fortasse Principibus aliquem fuisse.

3. Est enim considerandum, quod ex assidua & frequenti Sacerdotum mutatione, consuetudo inducta fuit, ut qui semel per annum vel tempus aliquod Pontificatum gessissent, quamvis dignitatem relinquerent, Pontificis tamen nomen non amitterent, sicut qui apud nos Episcopatum renunciat, Episcopi nomen non amittit: quod ita fuisse constat ex Josepho lib. 2. de bello Judaico, ubi bis aut ter diversis capitibus, Pontifices appellat eos, qui Pontificatu functi fuerant, quamvis tum non essent Pontifices. Ad stipulantur Lorinus Actuum c. 4. v. 6. & Carol. Sigonius de republ. Hebræorum lib. 5. c. 2. in fine. Abulens. in c. 2. Matth. q. 26.

4. Baronius Apparatus Annalium n. 36. tradit, 24. fuisse Sacerdotum vices, quarum singulae habuerint hominum plus quam quinque millia, qui stans diebus in templo ministrarent, & quidem ad septuaginta Sacerdotes ministrare in templo quotidie solitos fuisse, cædendo victimas. Denique legimus Sacerdotum muneris fuisse, quotidie cum Sacerdote magno incensum offerre supra altare holocaustorum, similiter quotidiana secundum vicem suam offerre sacrificia: insuper, si quando pro populo vel privatis personis præter consuetum ordinem offerendum esset, sacrificium offerre, demum sacrificia facere, quæ pro singulis festis præscripta erant. Ex præmissis ad propositum nostrum quilibet facile

facile eliciet solutionem nodi Herculei ab adversariis obtrusi.

5. Eum qui S. Virum Joachim ab altari rejecit, SACERDOTE M (non Pontificem) inscripserunt Jacobus de Voragine, Petrus de Natalibus, S. Vincentius, Themefwar, Ludolphus, Richelius, Petrus Hieremiæ, Passionale Mantuanus, Agricola, Themefwar, Galatinus, Trithemius, Nitzsche witz, Canisius, Oforius, Lippe loo, Fabricius, Leuchtius, Feuchtius, Laurentius Beyerlinck in theatro verbo: Angelus. Lommeshheim, Haræus, Hesselbach, atque ipsemet Erasmus q. 12. producendus, ex causâ utique ne putaretur summus Pontifex; ita & in officio per Sixtum V. edito, Isachar non Pontifex sed Sacerdos indigitatur.

6. Nomen non expresserunt, Richelius, Petrus Hieremiæ, Passionale, Nitzsche witz, Mantuanus, Themefwar, Agricola, Trithemius, Feuchtius, Clichtovæus, Royardus, Oforius, Adrichomius, Lommeshheim & Manhardus, eâ fortasse providentiâ, ne aliquando in Syllographum inciderent.

7. Juxta Josephum lib. 13. antiq. c. 22. atque Joannem Nauclerum Præpositum Tubingensem vol. 1. Gen. 63. anno ab urbe conditâ 710. Octavianus Augustus imperare cœpit: Anno V. C. 718. Antigonus, Hircani Pontificis auriculas truncavit &c. ab eo igitur anno Sacerdotium Judæorum usque in præsens tempus defecit, sic

Sacerdotes, qui idem quod Christi, id est, uncti, ex Danielis Prophetiâ finem acceperunt. Ita & Haymo sacræ historiæ principio tradit, in Hircanum, Judæorum ultimum Pontificatum devenisse, quid ergo postea de vero summo Pontificatu disceptamus?

8. Sane Auctor Exegetici, ante ejus editionem, scrutatus fuerat Josephum, aliosque qui ex eo suas impleverunt lacunas, id lucis quod in Josepho reperit, censuit creperum ambiguumque nimis, unde vespertilioes imitari voluit, qui solem lucis fontem die fugiunt, faculas noctu atcupantur. Siquidem Flavius Josephus in Christianorum rebus referendis non satis æquus fuit, sicut notarunt Benedictus Pererius in c. 29. Genes. disp. 1. Possevinus bibliothecæ selectæ tom. 2. lib. 16. c. 14. Toletus annot. 3. in c. 5. Joannis.

9. Antigono ultimo Judæorum Rege, à Romanis perempto, Herodes alienigena, Judæorum suscepit Principatum & Sacertotium, quod tunc destructum est, & vicissitudinibus confusum, fuitque in templo abominatio desolationum, ait Freculphus Episcopus Leycoviensis Chronicorum tom. 1. lib. 7. c. 13. Judæa itidem in varias à divina lege alienas sectas, discissa erat, uti ex Josepho, Epiphanio & Hieronymo, Constantius Peregrinus refert historiæ moral. collat. 51. Ex his patet non tam deplorata facies temporum, quam Sacertotii, ut ex talibus consequenter certum nihil possit inferri, nec concludi con-

tra historiam nostram, quæ si non sapiant, placeat pro Isachare Zachariam substituere ex fundamentis à Cupero in Genealogia & vita S. Annæ c. 8. pag. 94. descriptis.

QVÆSTIO XIII.

De tempore Ioachimi in templo rejecti.

Repulsam hanc in festo Encœniorum factam, perhibent historia 12. tribuum, & S. Hieronymus *de Ortu Mariæ*, quos antiquissima Breviaria & Scriptores omnes secuti sunt; à quibus tamen recesserunt duo, quorum alter festum paschatis, alter festum tabernaculorum expriment, plures nullum certum diem specificant: videndum itaque obiter quantum huiusmodi festa discrepent. Institutionem festi Encœniorum discimus ex verbis 2. Machabæorum c. 10 sequentibus: *Qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat, contigit eadem die purificationem fieri vicesimâ quintâ mensis, qui fuit Casleu, & cum lætitiâ diebus octo egerunt in modum tabernaculorum, recordantes quod ante modicum temporis, diem solemnem tabernaculorum, in montibus & speluncis more bestiarum egerant.* Consonat Franciscus Ribera de templo lib. 5. c. 18. & alii.

2. Ad propositum, & pateat quid inter huiusmodi festa intersit, divina nos eloquia Exodi 28. & Deut. 16. instruunt, quod mares in festis Paschatis, Pentecostes & Tabernaculorum, tenebantur apparere in templo Domini; veruntamen